

Čís. 3350.

Skutková podstata zločinu podle § 209 tr. zák. předpokládá udání pro čin, který by i po objektivní i po subjektivní stránce zakládal skutkovou podstatu zločinu.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1928, Zm II 303/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Moravské Ostravě ze dne 15. června 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem utržení na cti podle § 209 tr. zák., avšak používaje svého práva podle § 290 tr. ř., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil témuž soudu nalézacímu, by o ní znovu jednal a rozhodl. V otázce, o niž tu jde, uvedl v

důvodech:

Ke skutkové podstatě zločinu podle § 209 tr. zák., jímž byl obžalovaný uznán vinným, vyžaduje se udání někoho u vrchnosti pro vymyšlený zločin, pro čin, který by i po objektivní i po subjektivní stránce zakládal skutkovou podstatu zločinu. Soud nalézací má proto povinnost nejen zjistiti přesně obsah a smysl udání, nýbrž má též zjistiti, zda to, co na někoho bylo udáno, zakládá nebo mohlo zakládati skutkovou podstatu zločinu. Soud nalézací uvádí, že obžalovaný udal Adolfu P-ovou, že mu 19. dubna 1927 na chodbě nebezpečně vyhrožovala s revolverem v ruce, který jí vyrazil z ruky. Více soud o udánlivém činu P-ové neuvádí a nezjišťuje, ač tak vzhledem k obsahu udání a k údajům svědka Josefa D-a učiniti měl. V řečeném jednání, jež prý činilo předmět křivého udání proti P-ové, spatřuje rozsudek podle rozsudečného výroku zločin nebezpečného vyhrožování, aniž by v důvodech blíže uváděl, jak tímto udáním jednáním měla býti založena skutková podstata zločinu. Ježto soud tak neučinil, zatížil tím rozsudek zmatečností podle § 281 čís. 9 písm. a) tr. ř. a bylo proto, ježto zákona bylo nesprávně použito, rozhodnouti tak, jakoby byl onen zmatek uplatňován. Jak z řečeného plyne, nelze se obejít bez nového hlavního přelíčení; slušelo proto za souhlasu generální prokuratury podle § 5 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. pro rok 1878 uznati právem tak, jak se stalo.

Čís. 3351.

Opravný prostředek jest posuzovati podle jeho obsahu a účelu, nikoliv podle jeho označení; k vyřízení odporu je příslušným sborový soud druhé stolice, třebas byl označen též jako zmateční stížnost.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1928, Zm II 320/28.)